ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 126 (1093) | ПАНЯДЗЕЛАК, 2-га чэрвеня 1930 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менскага АК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:

1 месяц	30 кап.
3 месяцы	90 „
6 месяцаў	1 р. 80 „
1 год	3 р. 30 „

АДРАС РЭДАКЦЫІ: Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25, сэкратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ: Комсамольская 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВЫДАНЬНЯ Х.

Кошт асобнага №—2 кап.

Баявой, зубастай „Комсамолке"—комсамольскае прывітаньне!

Нашы пажаданьні, каб "Комсамольская Правда" і ў другой пяцігодцы сваёй работы з такім-жа задорам і-ўменьнем выкрывала ўсё нягоднае, гнілое і чуждае, што перашкаджае соцыялістычнай будове, каб яна метка біла па клясаваму ворагу, змагаючыся за генэральную лінію партыі і ўзброіваючы моладзь марксыцка-ленінскай тэорыяй.

Няхай і ў далейшым „Комсамольская Правда" мобілізуе моладзь у бойках за соцыялізм.

Менская агульна-гарадзкая конфэрэнцыя чытачоў „Комсамольской Правды".

НА XIII ЗЬЕЗЬДЗЕ КП(б)Б

Пад сьцягам ленінізму ЦК УсеКП(б) вядзе маналітнымі каленамі партыю і рабочую клясу да вызначанай мэты, да соцыялізму

Спрэчкі па дакладу тав. Мануільскага аб рабоце ЦК УсеКП(б)

Прамова тав. Ягорава

Умацоўваньне баяздольнасьці РСЧА—неабходная ўмова цьвёрдага і пасьлядоўнага правядзеньня політыкі міру

Ніколі яшчэ ні да воднага зьезду партыі мы не падыходзілі з такімі вялікі дасягненьнямі, як да XVI зьезду УсеКП(б) і XIII зьезду КП(б)Б. Раўнуючы паказчыкі эканамічнага росту нашай краіны з паказчыкамі становішча экономікі капіталістычных краін, у прыватнасьці Злучаных Штатаў Паўночнай Амэрыкі, мы можам сказаць, што мы ў гэтай галіне ідзем наперад такімі тэмпамі, якіх яшчэ ня бачыў сьвет.

За пэрыод ад XV зьезду партыі мы маем вялікія гістарычныя здабыткі на міжнароднай арэне ў галіне нашай замежнай політыкі і разьвіцьця сусьветнага рэволюцыйнага руху.

Шосты конгрэс Комінтэрну даў вычарпальны аналіз так званаму трэцяму пэрыоду пасьляваеннага капіталізму і ўвесь процэс агромнага крызісу сусьветнага капіталу, які асабліва выразна праявіў сябе ў такой магутнай краіне капіталу як Амэрыка, з усёй выразнасьцю паказаў правільнасьць гэтага аналізу, паказаў, што крывыя шляхі крызісу сусьветнага капіталу нязбежна вядуць да краху сусьветнага капіталізму.

На этапе ад XV зьезду мы мелі з боку сусьветнага капіталізму спробы паспрабаваць нашу баявую моц і магутнасьць Чырвонай Арміі. Спроба гэта была праяўлена на Далёкім Усходзе. Вынікі ее нам добра вядомы: мы далі руйнуючы адпор ворагам, якія прабавалі справакаваць нас на вайну, якія хацелі спрабаваць баяздольнасьць нашай Чырвонай Арміі.

За гэты пэрыод мы ня можам не адзначыць і вялізарных дасягненьняў у галіне будаўніцтва нашых узброеных сіл. Увесь гэты вялізарны комплекс нашых дасягненьняў мы маем дзякуючы нязьменна правільнай лініі нашай партыі і яе ленінскага ЦК, дзякуючы рашучай і пасьпяховай барацьбе партыі на два фронты—супроць правага опортунізму, як галоўнай небясьпекі на данным этапе, і супроць трацкісцкага рэцыдыву і „левых" загібаў, а таксама і прымірэнчых адносін да іх.

Мы павінны ўлічваць тую акалічнасьць, што з пашырэньнем нашага соцыялістычнага будаўніцтва няўхільна ўскладняецца і міжнародная абстаноўка і абвастраецца пагроза вайны супроць Савецкага Саюзу. Гэта абавязвае нас, побач з няўхільнай політыкай міру, разьвіваць індустрыяльную моц і ўмацоўваць баяздольнасьць Чырвонай Арміі. У рэзолюцыі XV зьезду сказана: „Найбольш шпаркі тэмп разьвіцьця павінен быць нааданы тым галінам цяжкай індустрыі, якія падымаюць у самы кароткі тэрмін эканамічную моц і абароназдольнасьць Саюзу". Партыя з усёй настойлівасьцю выконвае гэтыя задачы. Партыя як і заўсёды любіць і клапоціцца аб арміі. І мне здаецца, што мы не выклікаем ніякіх папрокаў, калі паставім просьбу перад ЦК аб матар'яльным палепшаньні кватэрна-жыльлёвых умоў начскладу РСЧА і асабліва БВА.

За гэты пэрыод мы маем у галіне ўвагі да Чырвонай Арміі з боку ЦК тры асноўныя дырэктывы: аб політыка-моральным стане, аб вайсковай ячэйцы і кадрах начальніцкага складу. Рэзолюцыя ЦК (люты 29 г.) гаворыць: „РСЧА мае падрыхтаваны і політычна ўстойлівы начсклад, які ўпаўне забясьпечвае баяздольнасьць арміі, як зброі пролетарскай дыктатуры". Гэта асноўная ацэнка кадраў начальніцкага складу нашай Чырвонай Арміі.

Дывізыйныя і IX акруговая партконфэрэнцыя, якія нядаўна адбыліся, цалкам і поўнасьцю пацьвердзілі правільнасьць політычнай ацэнкі кадраў начальніцкага складу. Начальніцкі склад БВА зьяўляецца органічнай састаўной часткай начальніцкага складу ўсёй РСЧА. Яго політычны твар цалкам і поўнасьцю адпавядае характарыстыцы, якую даў ЦК Партыі.

Індустрыялізацыя краіны—асноўнае зьвяно абароны нашага Саюзу. Яна дае нам мажлівасьць насыціць рады Чырвонай арміі ваеннай тэхнікай, даць лепшыя ўзоры сучаснай ваеннай тэхнікі. Рэвваенсавет Саюзу паставіў задачу перад Чырвонай арміяй, каб тэхнічную культуру начскладу і байцоў падняць на такую вышыню, стоячы на якой яны-б здолелі вырашыць задачы авалоданьня тэхнікай і яе баявога скарыстаньня. Нам трэба дабіцца такіх умоў, каб баец у асноўным валадаў тэхнічную ўласьцівасьць вайсковай тэхнікі, каб ён ведаў яе асноўную тактычную ўласьцівасьць. Трэба дабіцца, каб начсклад аўладаў высокай здольнасьцю баявога ўжываньня гэтай тэхнікі. Толькі ў такіх умовах, асноўную задачу авалоданьня складанымі формамі бою ў сучаснай вайне—мы можам вырашыць з посьпехам.

Галоўнейшая задача парторганізацыі і арміі—гэта забясьпечаньне баяздольнасьці яе радоў і выкананьне на сто процантаў усіх задач баявой падрыхтоўкі. Як партыйная організацыя БВА спраўляецца з гэтай задачай і як вядзе работу? Партыйныя конфэрэнцыі і акруговая конфэрэнцыя цалкам і поўнасьцю па цьвярджаюць, што наша парторганізацыя з поўнай адказнасьцю правод зіць у жыцьцё дырэктывы партыі і Рэв ваенсавету Саюзу. Бальшавікі БВА ня толькі павярнуліся тварам да баявой падрыхтоўкі, але яны конкрэтна на кожны дзень ставяць перад сабою асноўныя задачы, выходзячы з агульных дырэктыў, якія дадзены Рэвваенсаветам Саюзу.

Да XVI зьезду ЎсеКП(б)Б і XIII зьезду КП(б)Б войскі БВА за зімовы пэрыод сваёй вучобы набылі вялікія посьпехі. Мы сталі на шлях карэннага пералому ва ўсіх галінах нашай вайсковай і політычнай вучобы. Мы з поўнай упэўненасьцю заяўляем нашай партыі, што пастаўленыя задачы войскі БВА, пад кіраўніцтвам сваёй парторганізацыі і начальніцкага складу, выканаюць цалкам і поўнасьцю.

Наша партыйная організацыя адзіна згуртавана, яна рашуча змагалася разам з усёй партыяй за чыстату генэральнай лініі партыі, яна змагалася з усімі ўхіламі ад лініі партыі.

Мы не зачыняем вачэй на ўсе цяжкасьці, якія ў нас ёсьць на шляху будаўніцтва, але партыя заўсёды гэтыя цяжкасьці перамагала. Парукай посьпеху служыць адзінства радоў нашай комуністычнай партыі і адданасьць яе заветам ленінізму.

Прамова тав. Араніштама

Мы ня толькі не адступілі, а наадварот узмацняем нашы тэмпы колектывізацыі

Барацьба з правымі, якая адбывалася ў пэрыяд VI Конгрэсу Комінтэрну, не магла не адбіцца на цэлым радзе момантаў у міжнародным руху, якія цесна зьвязаны з пастановамі VI-га Конгрэсу Комінтэрну. На заўтра-ж пасьля ўхваленьня пастановы VI-га конгрэсу, пасьля распрацоўкі програмы Комінтэрну мы спаткнуліся з жорсткай барацьбой супроць прымірэнцаў групы сэра Эмбэр-Дро з нямецкімі і польскімі опортуністымі за фармулёўкі Комінтэрну, за асобныя фармулёўкі ў асобных пастановах і праграме.

Другое пытаньне, на якім я хачу спыніцца—гэта пытаньне аб нашай вёсцы да XVI-га зьезду УсеКП(б). Мы мелі адліў з колгасаў асабліва ў нязбожжавых акругах. Тэрытарыяльныя зборы ў нашых часьцях, якія зараз адбываюцца, даюць нам магчымасьць выявіць тыя настроі, якія мы маем зараз на вёсцы. Пераменьнік былы колгасьнік зараз гаворыць прыкладна так: „паглядзім, што дадут вашы колгасы, тады мы ў іх увойдзем". Гэта гаворыць аб тым, што серадняка трэба ўцягваць у колгас шляхам паказу, каб ён упэўніўся ў выгаднасьці колектыўных соцыялістычных мэтадаў гаспадараньня, каб ён упэўніўся, што яны лепшыя за індывідуальныя мэтады.

У сувязі з гэтым мне-б хацелася, каб т. Мануільскі ў сваім заключным слове даў адказ на пытаньне аб тым, як мы павінны практычна разумець лёзунг, ухвалены політбюро ў тэзісах т. Якаўлева аб тым, што серадняк-колгасьнік зьяўляецца нашай апорай на вёсцы. Я разумею гэта пытаньне так, што на бліжэйшы пэрыяд уся наша політыка на вёсцы зводзіцца да таго, каб перавесьці вёску на колектыўныя рэйкі: я кажу на бліжэйшы пэрыяд, хай гэта будзе праз два ці тры гады. Але зараз асноўнай задачай зьяўляецца соцыялістычная перабудова вёскі.

На каго мы будзем апірацца ў гэтай рабоце?

У першую чаргу на беднату, а потым на серадняка-колгасьніка. Ці зьнімае такая пастаноўка пытаньня неабходнасьць работы з беднатой нават у колгасах? Не, не зьнімае. Па-за колгасамі пытаньне аб апоры і ў сувязі з гэтым работа з беднатой стаіць перад намі, як і раней, важнейшай задачай.

Чарговае пытаньне ў сувязі з гэтым—гэта пэрспэктывы далейшага ўзмацненьня тэмпу ў колектывізацыі. Мы ня толькі не адступілі, а наадварот, узмацняем нашы тэмпы. Перад партыяй у сувязі з ліквідацыяй кулака як клясы, з усёй выразнасьцю паўстаюць наступныя пытаньні: першае—работа ўнутры колгасаў, падругое—работа з індывідуальнікам беднякам і серадняком дзеля таго, каб усё больш узмоцненым тэмпам прыцягваць яго ў колгас, бязўмоўна ня шляхам гвалту і адміністраваньня.

Наступнае пытаньне—гэта ўборка ўраджаю. На тым, як мы зьбярэм ураджай, серадняк, які знаходзіцца па-за колгасам, вызначыць свае адносіны да колгасу. Гэта пытаньне зьяўляецца зараз ня проста пытаньнем экономічнага парадку, а пытаньнем глыбокай важнасьці ў політычнай стратэгіі ў сэнсе політычнага наступаеньня, якія мы зараз ужываем. Гэта пытаньне павінна ва ўсёй шырыні стаць перад нашай партыяй.

У сувязі з гэтым паўстае чарговае пытаньне, якое датычыць нашага ўнутрыпартыйнага становішча. Асабліва зараз у нас зьявіліся надзвычайна характэрныя спробы атак на лінію ЦК партыі. Не выпадкова, што ўсе тыя атакі, якія ішлі на ЦК партыі і яе генэральную лінію і якія атрымалі рашучы адпор, вядуцца пры імкненьні скарыстаць лёзунг самакрытыкі. З гэтымі спробамі наскокаў на лінію партыі трэба пакончыць, трэба шырока разгортваць самакрытыку, але ўсякія спробы падарваць кіраўніцтва ЦК, усякія спробы, якія зводзяцца да падрыву лініі партыі павінны атрымаць руйнуючы адпор.

ЦК партыі вялізарную долю свае вагі аддае пытаньню баяздольнасьці і дапамогі Чырвонай арміі. Мы маем цэлы рад такіх зьявішч, калі нашы часьці ня ў сілах штонебудзь зрабіць для палепшаньня свайго становішча і мясцовыя парторганізацыі па тым бюджэце, які маюць, ня могуць ім дапамагчы. Мы ня можам скардзіцца, што нам мала дапамагаюць, нам трэба сказаць, што дапамагаюць выстарчальна, але трэба гэту дапамогу ў поўнай частцы пералажыць і на саюзныя органы.

Дзеньнік зьезду

На ранішнім пасяджэньні 1-га чэрвеня быў заслуханы даклад аб рабоце ЦКК УсеКП(б), які зрабіў тав. Трылісср.

Пасьля дакладу тав. Трылісера прыбылі вітаць зьезд колгасьнікі Самахвалавіцкага і Сьмілавіцкага раёну.

Ад імя колгасьнікаў Самахвалавіцкага раёну зьезд вітаў т. Гант.

— Мы, колгасьнікі,—кажа ў сваёй прамове т. Гант, перадаем, як падарунак XIII зьезду КП(б)Б 6000 пуд. хлеба.

— Ня гледзячы на ўсе перашкоды з боку варожых нам элемэнтаў, мы плошчу зямлі ў веснавую кампанію засеялі поўнасьцю. Мы, толькі, дзякуючы комуністычнай партыі, яе ўмеламу кіраўніцтву, стварылі буйную колектыўную гаспадарку, мы дабіліся лепшага жыцьця.

Няхай жыве Комуністычная партыя!

Няхай жыве колектывізацыя,—скончыў лёзунгам колгасьнік сваю прамову.

Для адказу колгасьнікам зьездам была вылучана дэлегацыя.

Ад комуны імя т. Фрунзэ, Сьмілавіцкага раёну зьезд вітае т. Зубчонак. Тав. Зубчонак рапартуе зьезду дасягненьні, якія мае іх комуна.

— У 1926 годзе арганізавалася наша комуна. Зямлі было ў нас 110 гэктараў, 5 кароў, 7 коняй. Зараз мы маем 300 гэкт. зямлі, 250 гэкт. сенажаці, 131 каня і 150 дойных кароў. Сяўбу выканалі на ўсе 100 проц.

З адказам ад імя зьезду выступіў т. Малашонак.

На вячэрнім пасяджэньні разгарнуліся спрэчкі па дакладу ЦКК УсеКП(б). У спрэчках выступілі т. т. Кофцераў, Мунцаў, Зелянкоўскі, Жураў, Дамброўскі, Панамароў, Разумаў і Сьвірыдаў.

У канцы вячэрняга пасяджэньня зьезд віталі менскія фізкультурнікі і ўдзельнікі ўсебеларускага вэлё-прабегу. Для адказу фізкультурнікам на прывітаньне зьезд вылучыў дэлегацыю.

Зьезд прывіталі прыбыўшыя ў Менск кітайскія таварышы.

З адказам на прывітаньні кітайскіх таварышоў выступілі т. т. Будзінскі і Ракасоўскі.

У ПАЛОНЕ КЛЯСАВАГА ВОРАГА

Раённае кіраўніцтва з-за „акуляраў“ палітычнай тупасьці ня ўбачыла пад носам контррэволюцыйных вылазак

Мы патрабуем ад адпаведных органаў неадкладнага аздараўленьня сямігодкі і прыняцьця самых рашучых мер супроць тых хто абыякава адносіўся і прыкрываў клясава-варожую дзейнасьць у савецкай школе

Барацьба за моладзь, за дзяцей, імкненьне варожых элемэнтаў уплываць на падрастаючае пакаленьне знаходзіць сваё ўсё большае адлюстраваньне. Гэты ўплыў прымае розныя адкрытыя і замаскаваныя выгляды. У гэтым стасунку даволі яскравым фактам зьяўляецца лепельская сямігодка, якая апынулася ў палоне клясавага ворага.

Камісія, якая працавала ў канцы мінулага году, адзначыўшы варожыя вылазкі ў школе, заціск самакрытыкі, безгаспадарчасьць і іншыя балячкі, дала загадчыку Марозаву строгую вымову і вызначыла шэраг практычных прапаноў у далейшым. Але гэтая камісія, не дааценіла палітычнай сутнасьці адбываючыхся ў школе процэсаў не зрабіла з гэтага патрэбных палітычных і організацыйных вывадаў. У сямігодцы пачалі яшчэ ў большых разьмерах разрастацца і пашырацца прарывы.

Першыя вылазкі...

Пачалося з бойкі вучняў 7-й групы Садоўскага і Дзёмкі. Садоўскі старшыня ВСШ—комсамолец рабочы „хварэе“ на хуліганскія ўчынкі. Дзёмка—сын бандыта-кулака, сам хуліган, выявіў сябе як варожы элемэнт.

Калісьці Садоўскі пакрытыкаваў на сходзе Дзёмку. Дзёмка пачаў помсьціцца. Схапіў Садоўскага аднойчы на двары і пачаў біць. Комсамолец Садоўскі, замест рэагаваньня іншым шляхам, пачаў абараняцца і такім чынам разгарэлася бойка.

Вучнёўскі сход групы, пад кіраўніцтвам настаўнікаў, кваліфікуе гэтую бойку як хуліганства і поўнасьцю абвінавачвае Садоўскага. Вылучае камісію для расьсьледваньня пад старшынствам настаўніка Акунёва і двух вучняў—сяброў Дзёмкі. Камісія (трэ было гэтага чакаць) ня ўбачыла ў гэтай бойцы нічога палітычнага, апраўдала Дзёмку і прапанавала прыняць оргвывады да Садоўскага, як ініцыятара хуліганства. Па іншаму падыйшоў прэзыдыум фарпосту і на сваім пасяджаньні выявіў, што бойка зьяўляецца справай палітычнай і прасіў пэдраду аб выключэньні кулака і хулігана Дзёмкі з сямігодкі.

Контррэвалюцыйнае гняздо

Вось варожыя вылазкі ў школе пачынаюць разгортвацца.

Вучань 7-й групы (сын заможніка эсэра)—антысэміт хуліган. Пашкевіч. Стварыў пад сваім кіраўніцтвам контррэволюцыйнае гняздо, у якое ўваходзілі кулацкія, нэпманскія і заможніцкія элемэнты і, нажаль, некаторыя комсамольцы: Прускі, Шубуік, Кажарскі Разумаў, Градзюшка і інш.

Адных з іх Пашкевіч вербаваў, як блізкіх яму клясавых ворагаў (Прускі—Кажарскі), а другіх проста па неабходнасьці (Шубнік—батрак). Сам Пашкевіч, зьяўляючыся „поэтам“, пісаў антысавецкія і антысэміцкія вершы. Гэтыя вершы распаўсюджвалі. Яны пападаліся і загадчыку сямігодкі—Марозаву, але ніякіх мер для разгону гэтага кулацкага і контррэволюцыйнага гнязда ня прымалася.

Пашкэвіча песьцілі, як „актывістага“. І калі сапраўдныя актывістыя хацелі ўцягнуць яго ў АЗЕТ, дык ён сказаў: „Каб вы гэтых жыдоў упарадкавалі ў зямлю, але не на зямлі, тады-б у такі АЗЕТ я запісаўся-б“.

І толькі нядаўна яго выключылі са школы, але гняздо не распалася,—група жыве. Ён кіраваў і кіруе з-па-за сьцен школы. Вельмі часта прыходзіў у інтэрнат, зьбіраў падпольныя сходы сваіх людзей. І пасьля кожнага такога „пасецжаньня“, заўжды штонебудзь адбываецца, Ці забастоўка ў інтэрнаце, ці зьявіцца контрэвалюцыйны лёзунг.

„Опэрацыйны плян“

Пасьля таго, як пачалі зьневажаць яго „таварыша па змаганьню“—Дзёмку, Пашкевіч зьявіўся ў інтэрнат, правёў інструкцыйную нараду і выпрацавалі опэрацыйны плян. Плян пачаў праводзіцца ў жыцьцё. Аднойчы ранічою комсамолец Карась—рэдактар насьценгазэты сямігодкі „Чырвоны Прамень“—вымаў з скрынкі матар'ял, але замест допісаў адтуль дастаў кіпу контррэволюцыйных трацкісцкіх, антысэміцкіх размалёваных фарбай, лёзунгаў.

Выкрыта нямала лёзунгаў, намаляваных на сьценах, на вакяніцах, крэйдай і фарбай такога гатунку: „Вазьмі дубіну і гані жыдоў у Палестыну“, лёзунгі сьціралі, але больш ніякіх мер ня прымалася. Нарэшце ўстанавілі, што пісаў і маляваў лёзунгі Дзёмка.

У гэты час адбываецца другая „опэрацыя“ групы Пашкевіча. У інтэрнаце абвяшчаецца забастоўка пад кіраўніцтвам комсамольцаў—Шубніка, Разумава і Кажарскага, па ўсіх правілах „забастовачнай тэхнікі“ (у гэты дзень на вучобу ня вышла 12 вучняў) Нарэшце адбываецца і трэцяя опэрацыя. Жыхары пакою ўбачылі лапаць над портрэтам Леніна. Усё стала яшчэ больш вядомым.

Створаная фарпостам камісія, у у якую ўвялі сэкратара райкому, піонэрпрацаўніка РК, настаўніка школы, настаўніка комсамольскага пэдтэхнікуму пачала расьсьледаваньне, і, шляхам разгортваньня сапраўднай самакрытыкі сярод вучняў, выявілася яшчэ шмат абураючых фактаў.

Прымірэнцтва да контррэволюцыйных антысэміцкіх вылазак

У сьценах сямігодкі інтэрнату пышна разьвіваўся антысэмітызм і шовінізм розных колераў. Такія, напрыклад факты:

Комсамолец Шэры Леонід узяў чытаць у гарадзкой бібліотэцы кнігу Зьмітрака Бядулі „Салавей“. І вось, прачытаўшы яе, на многіх лістох і на вокладцы кніжкі напісаў: „Так кніжка цікавая, але яе пісаў жыд“.

Загадчыца бібліотэкі ўжо два месяцы, як перадала кніжку для прыняцьця мер загадчыку сямігодкі, але кніжка і зараз ляжыць на кватэры т. Марозава. Ні загадчык, ні комсамольская ячэйка на гэта не рэагуюць, тады як устаноўлена, што гэта почарк Шэрага, які нават сям падпісаў на кнізе свае ініцыялы—Ш. Л.

Пытаньні нацыянальнай політыкі, асабліва нацдэмакратызму слаба прапрацаваны пэдколектывам. Як факт—трохмесячнік беларускай пролетарскай і нацменаўскай культуры ў сямігодцы не праводзіўся. Да 1 мая 1930 году ўвесь час навучаньня ня было вывешана на сьценах школы ніводнага політычнага лёзунгу. Сьвяткаваньне рэволюцыйных сьвят: гадавіны Кастрычнікавай рэволюцыі, 1-га мая праходзіла для школы няпрыкметна. На дэмонстрацыях акрамя піонэраў вучні ня ўдзельнічалі. Таксама вучні прымалі зусім слабы ўдзел у сьвяткаваньні 10-годзьдзя МДТ.

У школе чытальня зачынена. Газэт выпісваецца мала і слаба яны чытаюцца. Політычную літаратуру ня толькі не распаўсюджваюць, але яна забараняецца чытаць. „Чырвоная Зьмена“ аднойчы паведамляла аб такім факце, што настаўнік Голікаў вырваў ад вучня і парваў комсамольскі статут. Ніхто яшчэ на гэты, зьмешчаны ў газэце матар'ял, не рэагаваў. Загадчык бярэ пад апеку і апраўдвае выбрык Голікава яго нэрвовасьцю.

Зусім слабы ўдзел прымала сямігодка ў правядзеньні партыяй політычных кампаній на вёсцы, асабліва ў працы па колектывізацыі і культурным шэфстве над ёю. Пры выкладаньні ў клясах грамадзкіх і іншых дысцыплін нерашуча даваўся адпор розным вылазкам варожай ідэолёгіі супроць колектывізацыі і ўсёй політыкі партыі. Розныя гурткі добраахвотных організацый лічацца толькі на паперы. Праца ў іх зусім заглохла.

Асабліва хваравітым зьявішчам у сямігодцы—інтэрнат. Па сутнасьці ў інтэрнат павінны накіроўвацца рабочыя, бедныя і батракі, якія прымаюцца поўнасьцю на дзяржаўныя сродкі, але туды пралезла некаторая частка вучняў, бацькі якіх нават заможнікі (Ласко) і гандляры (Крывашэй і інш. чужакі), якія складалі частку контррэвалюцыйнай групоўкі Пашкевіча і Дзёмкі і вялі сваю працу ў інтэрнаце.

Наплявацельскія адносіны адміністрацыі школы да інтэрнату, не рэагаваньне з боку РВК, хоць туды і ня раз зьвярталіся вучні. Усё гэта об'ектыўна садзейнічала таму, што Пашкевіча і Цёмка правакавалі вучняў інтэрнату на забастоўкі і іншыя шкодныя ўчынкі.

Як глушылася самакрытыка

А дзе-ж была—самакрытыка?

Яе здолелі схаваць, утапіць у балоце сямігодкі. Невыпадкова сказаў адзін вучань нядаўна на сходзе:

„Самакрытыка ў нас хітра скрыўлена“. А другі вучань, у парадку рэплікі, запротэставаў: „Яе зусім у нас укралі“. І праўда,—заціснулі, самым нахабным, злачынным чынам.

Калі ў насьценнай газэце аднойчы напісалі пра тое, што ў інтэрнаце паляць печы адзін раз у пяць дзён і прасілі каб загадчык адмяніў свой загад, дык Марозаў прыбег, пачаў біць кулакамі аб стол і крычаць, абураны гэтай заметкаю.

Летась сам загадчык уваходзіў сябрам у школьную рэдколегію насьценгазэты, а сёлета—другі настаўнік. Яны завялі парадак, што ўвесь матар'ял дзе выкрываліся недахопы і прарывы, у асаблівасьці матар'ял на настаўнікаў, перадаваўся ў пэдраду. Такім чынам, настаўнікаў крытыкаваць забаранялася. Матар'ял правяраўся загадчыкам. Калі ён, аднойчы, знайшоў „валазроны“ верш, дзе выкрывалася шмат недахопаў, а галоўнае пісалася аб старшыні РВК Зайцаве, з якім ён добра сябраваў, дык загадаў зьняць гэты матар'ял з газэты.

Насьценная газэта школы, дзякуючы гэтай і іншым прычынам, была бяззубай. Замест дзейнай працы, замест выкрыцьця гэтых недахопаў, яна пісала розную бязглуздзіцу, як напрыклад: „у старшыні фарпосту рыжыя валасы“ і г. д.

У склад рэдколегіі прынялі двух клясава чужых вучняў. Адзін Хатаевіч—сын кулака, другая Клябанава—дачка лесапрамыслоўца. У рэдакцыі ішла клясавая барацьба барацьба за кіраўніцтва газэтай. З аднаго боку Хатаевіч і Клябанава, з другога—комсамолец рэдактар Карась і чацьвёрты сябра рэдколегіі, а пяты—Настаўнік Елакевіч быў „арбітрам“ паміж імі.

Газэтай сталі „запраўляць“ чужакі

Але комсамолец Карась ня вытрываў барацьбы і здаўся,—вышаў з рэдколегіі. Тым часам скарыстаў гэты момант Хатаевіч. Сумесна з другім варожым элемэнтам ён выдае і вывешвае ўжо сваю насьценную газэту з уласнай вялікай перадавіцай пад загалоўкам: „Памылкі, якія трэба хутка выправіць“. У гэтай перадавіцы Хатаевіч выказвае яўна варожую ідэолёгію.

Такім парадкам Пашкевічы змаглі адваяваць школьны друк і скарыстаць яго для сваіх клясава-чужых інтарэсаў.

Гэтая газэта, пад рэдакцыяй Хатаевіча і К-о вісела ў школе некалькі дзён і чыталася ўсімі вучнямі.

У чым карэньні?

Карэньні ўсяго гэтага трэба шукаць у соцыяльным складзе самога настаўніцтва. У складзе вучняў другога концэнтру і ў складзе вучняў зусім маленькая пролятарска-бядняцкая праслойка. Затое, асабліва ў апошніх групах вучыцца шмат кулацкіх, заможніцкіх і нэпманскіх сынкоў. На гэтым дрэве зьвілі яны контррэволюцыйнае гняздо.

Большая частка настаўнікаў соцыяльна нам чужая. Вось, напрыклад, Таміліна—дачка двараніна, скончыла нейкі буржуазны інстытут у Лёзаньні (Швэйцарыя), Голікаў—сын прыстава, Рыхтэрман—дачка гандляра, выключана з комсамолу, Хацкевіч П.—дачка папа, Хацкевіч—сын дзяка і г. д.

Сам загадчык Марозаў, па чутках, таксама выходзіць з былых людзей. Політычны падхалім,—Марозаў здолеў заваяваць давер'е ў раённага „начальства“ і стварыць такія справы ў сваёй сямігодцы. Для таго, каб услужыць старшыні РВК т. Зайцаву, ён узяў па пасаду настаўніцы яго жонку—Рыхтэрман, якая працавала ў вячэрняй школе і ня мае кваліфікацыі. Гэта ў той час, калі ў сямігодцы ходзіць беспрацоўная настаўніца Якаўлева, скончыўшая БДУ.

Настаўнік па-матэматыцы Акунёў гаворыць, што „матэматыка—маці ўсіх навук“ і плюе на ўсё. Ён таксама ўносіць у школу шкодныя настроі. Будучы старшынёю камісіі па разбору справы Садоўскага і Дзёмкі, ён цалкам стаў на баку кулака—хулігана Дзёмкі.

Вось чаму такія пэдагогі, такія кіраўнікі маглі садзейнічаць контррэволюцыйным вылазкам.

Але і гэта яшчэ ня ўсё. Мы не затрымаліся на пэдагогічнай пастаноўцы справы, на выхаваньні вучняў і прыстасаваньні працы сямігодкі ў адпаведнасьці з задачамі рэканструкцыйнага пэрыоду. А ў гэтым таксама шмат хібаў.

Дзе-ж былі комсамольцы і раённае кіраўніцтва?

І вось становіцца дзіўным, а дзе-ж былі комсамольцы сямігодкі, ячэйка і райком КСМ? У школе 48 чалавек комсамольцаў, а комсамольскай ячэйкі няма. Усе комсамольцы сумесна з піонэрамі ўваходзяць у фарпост, якім кіруе старшыня—сын гандляра, беспартыйны Давідсон. Комсамольцы пляліся ў хвасьце, а часам некаторыя з іх былі зачыншчыкамі і кіраўнікамі ідэолёгічна шкодных учынкаў, таму, што склад комсамольцаў таксама засьмечаны. Райком КСМ своечасова ня цікавіўся ўсім тым, што адбывалася ў сямігодцы. Фарпост абраў камісію і ўвёў райкомаўскіх працаўнікоў. Як факт, піонэр-працаўнік РК—Судак быў узімку адначасова і павадыром фарпосту ў сямігодцы; за гэта акуратна атрымліваў пэнсію, але ніколі не наведваў школы і ўсе падзеі праходзілі міма яго. Фактычна ў школе на політычнай арэне гаспадарылі Пашкевічы, Дзёмкі, Хатаевічы і Давідсоны.

А ўжо аб кіраўніцтве школаю з боку раённых організацый РК КП(б) і РВК і гаварыць ня прыходзіцца. Як справы ў пэдтэхнікуме, так і ў сямігодцы лічыліся дробязнымі, з імі і лічыцца ня думалі. Райінспэктар заняты чым хочаце, толькі ня школьнай працай. Камісія, якая два месяцы таму назад выявіла вышэйпаданыя факты ў сямігодцы, таксама пашла па стапах раённага „рэагаваньня“. Ужо два месяцы ляжыць у шафе ўвесь матар'ял і ніхто з сяброў камісіі ня думае распачаць справу і зрабіць належныя політычныя і організацыйныя вывады. А тым часам у сямігодцы клясавы вораг яшчэ займае свае позыцыі. Яшчэ Марозавы, Голікавы, Таміліны працаваюць „выхоўваць новых людзей“ і кіраваць школай.

Абураючыя факты наглядаюцца і ў яўрэйскай сямігодцы дзе працуе яшчэ частка настаўнікаў, пазбаўленых права голасу. У Губінскай польскай школе да гэтага часу вучні сьпяваюць шовіністычны гімн: „Яшчэ польска не згінэла“. Шэрагі настаўніцтва засьмечаны кулацкімі, папоўскімі, офіцэрскімі і розных былых масьцей элемэнтамі. Як факт,—пры высяленьні кулацтва, выселена 5 настаўнікаў контррэвокюцыянэраў.

Органы РСІ, Наркомасьветы павінны тэрмінова зрабіць патрэбныя вывады.

Ар, Уоьмінокі.

Беларускі Дзяржаўны унівэрсытэт

На здымку: студэнты на практыцы ў фізычным габінэце.

Па Савецкай Беларусі

Комсамол Сьмілаўшчыны раскачаўся

Шэраг комсамольскіх ячэек Сьмілавіцкага РК КСМ ужо часткова пераключыў сваю практычную працу на правядзеньне кампаніі па сілосаваньню. Ячэйкі зразумелі важнасьць сілосаваньня кормаў і вядуць штодзённую растлумачальную працу сярод сялян. Вось, напрыклад, Жораўская камсомольская ячэйка дабілася значных посьпехаў у падрыхтоўцы да будаўніцтва і пасеву сілосных культур.

Дзякуючы штодзённай растлумачальнай працы сярод сялян аб важнасьці і неабходнасьці сілосаваньня кармоўяны пачалі рыхтаваць ямы для закладкі сілосу. Але трэба сказаць, што у першую чаргу загатаўляць пачалі комсамольцы. Ужо падрыхтавана некалькі ям. Ня горш абстаіць справа і ў Дукорскай ячэйцы, дзе таксама вядзецца штодзённая растлумачальная праца па сілосаваньню.

Каліна.

„Кавалерыстыя“, якія фактычна ня існуюць

Пры Буда-Кашалеўскай ячэйцы (Гомельшчына) існуе група „лёгкай кавалерыі“ толькі на паперы. Комсамольская ячэйка групай ня кіруе. Калі некаторыя „кавалерыстыя“ зробяць якую-небудзь справу і матар'ялы накіроўваюць у рай-штаб, дык там іх марынуюць.

Малеў.

НЕ МАРУДЗІЦЬ

У колгасах Сярэднікаўскага сельсавету (Слуцкі раён) плян сілосаваньня яшчэ не разгорнут. Як сельсавет, так і комсамольская ячэйка аб гэтым ня ведаюць.

Ня гледзячы на тое, што колгасы зараз канчаюць сяўбу, ніводнаму з іх ня было адпушчана насеньня сілосных культур.

Зараз пытаем: чаму марудзіць Ленінскі кустколгас, ці ня можна хоць цяпер?

Аса.

Рэзолюцыі так і засталіся рэзолюцыямі

Да раённага зьлёту „лёгкай кавалерыі“ групы „ЛК“ Стара-Дароскага раёну (Бабруйшчына) не працавалі. Раённы зьлёт выпрацаваў шэраг рэзолюцый, абраў райштаб, але, на вялікі жаль, і пасьля зьлёту справа таксама ня зрушылася. Абраны райштаб не працуе і ня кіруе „лёгкай кавалерыяй“. Напрыклад, групы „ЛК“ пры сельсавецкай ячэйцы, пры ячэйцы саюзу Рабземлесу і астатніх ячэйках зусім бязьдзейнічаюць.

М. Ш.

5-годзьдзе „Комсамольской Правды“.

24 мая ў адзнаку 5-гадовага юбілею „Комсомольской Правды“ на стадыёне „Дынамо“ было наладжана вялікае фізкультурнае сьвята. Перад пачаткам спартыўных спаборніцтваў адбыўся парад маскоўскіх рабочых турыстых.

На здымку: Уручэньне сьцягу за лепшы ўдзел у правядзеньні пасеўнай кампаніі прадстаўніку Бабруйманскага райкому УсеЛКСМ.

Давядзем пляны сілосаваньня да кожнага колгасу і вёскі

Магілеўскі і Гомельскі колгассаюзы ўсё яшчэ думаюць... марынуюць і ўзгадняюць пляны сілосаваньня. Колгасы і вёскі ня ведаюць сваіх заданьняў

Віцебскія спэцыялістыя абвясьцілі сябе ўдарнікамі ў працы з комсамолам па сілосаваньню

Абавязак кожнага спэцыялістага—быць актыўным удзельнікам комсамольскага паходу

Выканаць узятыя на сябе абавязкі

Прашло ўжо больш месяцу, як комсамол абвясьціў паход організацыі за сілос. За гэты час „Чырвоная Зьмена" выпускае пятую старонку, асьвятляючы працу комсамольскай організацыі і адпаведных кіруючых органаў. Падводзячы ўжо некаторыя вынікі праробленай працы па будаўніцтву сілосных ям за гэты час, мы прымушаны канстатаваць, што і на сёньня амаль уся праца далей плянаў, рэзолюцый, разважаньняў і мерапрыемстваў не прасунулася.

Комсамольскія ячэйкі, саўгасы, колгасы і індывідуальныя бядняцка-серадняцкія гаспадаркі яшчэ не прыступілі да практычнай працы па будаўніцтву сілосных ям і траншэй.

Акруговыя, раённыя, колгасныя і інш. установы і па сёньня не забясьпечылі месцы належнай практычнай дапамогай, тэхнічнай консультацыяй і парадамі яны не ўмялі ў абавязак сваім спэцыялістам задачу шырокай консультацыі і популярызацыі на месцы тэхнікі будаўніцтва сілосных ям і популярызацыі больш простых форм будаўніцтва. Нават Колгасцэнтр на неаднакратныя заклікі газэты „Чырвоная Зьмена" організаваць тэхнічную консультацыю, праз газэту адказаў, што ім няма калі займацца гэтай справай і яно-ж так і ёсьць, што ім няма калі кіраваць будаўніцтвам сілосных ям

Далей праца, пры такіх умовах і тэмпах, не пасунецца. Комсамол ня здолее выканаць узятага на сябе абавязку—даць рэспубліцы 2 мільёна тон сілоснага корму.

Комсамольскія камітэты і ячэйкі павінны тэрмінова пакончыць з папяровай цяганінай і разважаньнямі, а пераключыць сваю працу на практычнае ажыцьцяўленьне будаўніцтва ям і траншэй.

„Чырвоная Зьмена" для дапамогі ў практычнай працы ячэек організуе тэхнічную консультацыю на сваіх старонках, дзе будзе даваць парады і адказы на ўсе пытаньні, зьвязаныя з сілосным будаўніцтвам. Ячэйкам патрэбна ў практычнай працы трымаць цесную сувязь і зварочвацца за парадамі.

Разгортваючы соцыялістычнае спаборніцтва на лепшае выкананьне заданьняў і лепшае правядзеньне сілоснага будаўніцтва, мы абавязаны забясьпечыць выкананьне дадзенага нам заданьня.

Першай пабудавала 8 ям і выступіла на соцспаборніцтва Дукорская ячэйка (Менскай акругі), астатнія ячэйкі павінны ўзяць з яе прыклад.

М.

„ДАЕШ НА ДРУЖБУ РУКУ, ТОВАРЫШ АГРОНОМ!"

Рэзолюцыя нарады спэцыялістых аграномаў і жывёлаводаў пры Віцебскім АК ЛКСМБ ад 21-V—30 г. па пытаньню разгортваньня сілосаваньня кармоў

1. Разьвязваньне проблемы жывёлагадоўлі немагчыма без стварэньня сталай кармовай базы, што ў свой час было адзначана студзеньскім пленумам ЦК УсеКП(б). Стварэньне гэтай кармовай базы павінна і можа ісьці і шляхам шырока пастаўленага сілосаваньня кармоў, якое да гэтага часу па СССР, і ў прыватнасьці БССР, стаіць на вельмі нізкай ступені і разгорнута вельмі слаба.

2. Нарада вітае пастанову Наркомзему СССР, ЦК УсеЛКСМ і СНКБ аб узмацненьні тэмпаў сілосаваньня кармоў і лічыць, што тыя заданьні якія дадзены БССР, магчымы і павінны быць выкананы.

3. Нарада цалкам далучаецца да пастановы АК ЛКСМБ па гэтаму пытаньню і вітае ініцыятыву комсамолу, узяўшага на сябе вялікія абавязкі ў справе разгортваньня сілосаваньня. Нарада лічыць, што ў дапамогу комсамолу ў барацьбе за сілос павінна прыйсьці савецкая грамадзкасьць, у першую чаргу спэцыялістыя—аграномы, жывёлаводы. **Нарада абвяшчае сябе ўдарнай групай у дапамогу комсамолу і савецкім органам у справе барацьбы за сілос і бярэ на сябе наступныя абавязкі:**

а) дапамагчы комсамолу і адпаведным органам (Колгассаюз, АВК, Малжывсаюз), а таксама і ізавым організацыям у тэрміновай распрацоўцы плянаў разгорнутага сілосаваньня кармоў;

б) прыняць актыўны ўдзел у падрыхтоўцы кадраў сілосаведаў шляхам удзелу ў выпрацоўцы праграм, чытцы лекцый і г. д;

в) наладзіць сыстэматычную консультацыю саўгасаў, колгасаў і працоўнага сялянства па пытаньням сілосу, прасіць рэдакцыю „Віцебскі Пролетары" організаваць консультацыю праз газэту;

г) прыняць актыўны ўдзел у разгортваньні растлумачальнай прапаганды, растлумачальна-прапагандыцкай працы па пытаньням сілосу, шляхам чыткі дакладаў, лекцый, організацыі выставак і г. д.

Нарада прызывае ўсіх спэцыялістых і ўсю савецкую грамадзкасьць выступіць на ўдарную працу ў барацьбе за сілос.

Гомельскі колгассаюз працу па сілосаваньню зьвёў толькі да плянаў, а шэраг комсамольскіх ячэек сьпяць.

„Сілосны бюрократ з Гомельскага паляводсаюзу.

УЗЯЛІСЯ ЗА ПРАЦУ

Рудзінская комсамольская ячэйка, прачытаўшы ліст Наркомзема БССР—Рачыцкага,—узялася за практычную працу. Па гэтым пытаньні ячэйка праводзіць гутаркі сярод сялян. Мы ўжо пабудавалі 8 сілосных ям.

Наша ячэйка зараз выклікае на соцыялістычнае спаборніцтва па выкананьню заданьняў сілосаваньня Пяржыўскую ячэйку.

Г. Фрыд.

Даем сілос

23-га мая адбылася нарада сэкратароў РК КСМ Мазыршчыны, якая абгаварыла пытаньне аб пабудове сілосных ям на акрузе. Нарада намеціла пабудаваць кожнай комсамольскай ячэйцы ня менш 30 ям і траншэй.

Раённыя комсамольскія організацыі ўступілі паміж сабою ў соцспаборніцтва на лепшую падрыхтоўчую працу па будаўніцтву сілосных ям.

Радзевіч.

Пытаньне сілосаваньня ў парадку ўзгадненьня

Акрколгассаюз і Акрзямаддзел яшчэ ніякай практычнай працы па сілосаваньню не прарабілі. Акрзямаддзел не разаслаў нават па раёнах заданьні сілоснага будаўніцтва. Аб адсутнасьці кіраўніцтва сілосным будаўніцтвам і незацікаўленасьці гэтых установаў у хутчэйшым разгортваньні працы могуць быць наступныя факты:

АК ЛКСМБ 25-га мая склікаў нараду сэкратароў райкомолу па гэтаму пытаньню, на якую былі запрошаны прадстаўнікі ад Акрколгассаюзу і Акрзямаддзелу, але, на вялікі жаль, прадстаўнік Акруговага Колгассаюзу зусім не зьявіўся, а другі (з Акруговага Земаддзелу) зьявіўся з спазьненьнем на гадзіны.

Прычыны такіх безадказных адносін да справы сілосаваньня ў тым, што кіраўнікі акруговых установаў і спэцыялістыя консэрватыўна адносяцца да гэтай справы, нават вядуць такія разважаньні, што сілосным будаўніцтвам патрэбна было займацца ня ў гэтым годзе, што зараз ад гэтага ніякіх рэальных вынікаў ня будзе. Адсюль і вынікі безадказных адносін некаторых работнікаў да сілоснага будаўніцтва.

Праўда, Паляводсаюз выпрацаваў плян правядзеньня сілосаваньня па акрузе і разаслаў насеньне ў раёны, а рэшта зацікаўленых організацый гэтае пытаньне ўсё яшчэ ўзгадняюць і тым самым зрываюць працу сілоснага будаўніцтва.

Зусім нічога ня робіць Малжывёлсаюз. Спэцыялістыя, замест кіраўніцтва сілосным будаўніцтвам, займаюцца плянам вырашэньня задач жывёлагадоўлі на паперы, ды ўсялякімі ўзгадненьнямі. Таксама і комсамольская організацыя яшчэ недастаткова ўзварушылася на барацьбу за сілос.

Акрамя абгаварэньня пытаньня аб сілосным будаўніцтве на бюро АК і нарадзе сэкратароў РК КСМ, дзе вызначаны практычныя мерапрыемствы па ўдзелу комсамольскай організацыі і дзе меркавалі пасылаць на дапамогу раёнам брыгады на 10 дзён,—практычнай працы па будаўніцтву сілосных ям яшчэ няма.

Такая маруднасьць у працы пагражае зрывам сілоснаму будаўніцтву па ўсёй акрузе.

Кожная комсамольская ячэйка павінна неадкладна распрацаваць пытаньне сілосаваньня кармоў, мобілізаваўшы сваіх комсамольцаў на яго вырашэньне, паставіўшы канкрэтнай задачай — ніводнага колгасу і саўгасу бяз сілосных ям і пабудовы кожнай ячэйкай ня менш трох-чатырох паказальных сілосных ям.

Да гэтай работы трэба прыцягнуць не толькі комсамольцаў, але і батрацка-бядняцкую і серадняцкую моладзь, шырока скарыстаўшы мэтады соцыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцтва.

Гарадзкая організацыя, шляхам організацыі брыгад, павінна дапамагчы вясковым ячэйкам правесьці растлумачальную працу па будаўніцтву сілосных ям.

Б. Люшыц.

Магілеў.

Гомельскі і Магілеўскі колгас, [...]вод і малочжывёлаводчы саюзы думаюць... шукаюць у моры плянаў і цыркуляраў „выхаду" для вырашэньня кармавой проблемы, а сілосаваньне лічаць ня іхняй справай.

Сілос у палоне бюрократаў

(Гомельская акруга)

Комсамол узяў на сябе абавязак быць пропагандыстым і ініцыятарам практычнага вырашэньня кармовай проблемы, і ў шэрагу месц даў ужо выразныя конкрэтныя паказчыкі сваёй ініцыятывы. Але комсамолу Гомельшчыны хваліцца пакуль-што няма чым.

Ня гледзячы на недахоп кармоў па акрузе, яшчэ дагэтуль няма ніводнай сілоснай устаноўкі. Заданьне Наркомзему па сілосаваньню Акруговымі організацыямі зьменшана на 60 проц. Акрколгассаюз намеціў плян пабудовы сілосу на ўсю акругу: 80 ям і адну бакшту(!), што дасьць магчымасьць засілосаваць толькі 90 тысяч тон кармоў, г. зн. каля 40 пр. заданьня.

Ня дзіва таксама, што Колгассаюз так „ахвотна" бярэцца за пабудову сілосных ям, бо нават адказныя працаўнікі ня ведаюць, што гэта за зьвер такі—сілос.

Аб гэтым сьведчыць такі факт: калі прадстаўнік Акругкомолу зьвярнуўся за практычнай парадай па сілосаваньню да аднаго з кіруючых работнікаў Акрколгассаюзу, дык апошні, замест парады, сам папрасіў, каб яму растлумачылі, што гэта за сілос.

Наша справа толькі маляваць

Кожнаму зразумела, якую ролю павінны адыграць будаўнічыя аддзелы Колгассаюзу ў справе організацыі і тэхнічнага кіраўніцтва работаю па пабудове сілосных ям і бакштаў у колгасах. Але гэта так толькі павінна быць. У гутарцы з прадстаўніком комсамолу тэхнік будаўнічага аддзелу заявіў: „Наша справа рабіць малюнкі бакштаў, а яны (?) няхай распаўсюджваюць іх і займаюцца пабудовай".

Ні агульных плянаў сілосабудаўніцтва, ні проэктаў сілоса-ўстановак не падрыхтавалі. Цяжка сказаць, каго меў на ўвазе тэхнік, калі казаў:—„Няхай я н ы будуюць". Але затое для нас адно ясна і бясспрэчна, што так адказвае толькі бюрократ, выпадкова нявычышчаны з савецкага апарату.

Рэкорд бюрократызму пабіў Паляводсаюз

Паляводсаюз з гонарам узяў рэкорд па сілоснаму бюрократызму. Колькі ні стараюцца Акругкомаўцы як-небудзь даведацца аб тым, што практычна вызначыў зрабіць Паляводсаюз у справе пасеваў сілосных культур, чыноўнікі Паляводсаюзу адбівалі атакі комсамольцаў.

Спачатку кожны раз адсылалі ў іншыя ўстановы. Урэшце, калі ня было ўжо к у д ы пасылаць, а комсамольцам надакучыла „хаджэньне па муках", прадстаўнікоў АК і ЦК ЛКСМБ накіравалі да спэца, які павінен быў даць адпаведныя справкі. Але справак так і ня прышлося атрымаць, бо спэц, злосна зірнуўшы вачыма, адрэзаў:—„Вина это наша или нет, но мы этим делом (силосованием) не занимались и не занимаемся, это касается Молочсоюза", і задаволены сваім адказам, горда адвярнуўся сьпіною да „навязчивых" комсамольцаў.

Ня лепш абстаіць справа і ў іншых установах, якія непасрэдна павінны быць зацікаўлены ў разьвіцьці сілосабудаўніцтва.

Сур'ёзнейшая політычная задача, вырашэньне якой дапаможа разьвязаць кармовую проблему і гэтым зробіць вялізарны зрух у разьвіцьці нашай сельскай гаспадаркі, знаходзіцца пад вялікай пагрозай зрыву, дзякуючы вузка-ведамсьцьвеннаму консэрватызму, дзяляцтву і безадказнасьці, што яшчэ дагэтуль пануе між кіраўнікамі пералічаных установаў.

Комсамол Гомельшчыны павінен „прабіць брэш" у сьцяне бюрократызму асобных установаў, якія тармозяць сілоснае будаўніцтва.

Штаб ёсьць—працы ня відаць

Акругкомол спачатку энэргічна ўзяўся за працу, але хутка „здаў". Праведзена нарада сэкратароў райкомаў, вынесена пастанова аб пабудове ня менш 20 сілосных ям у кожным раёне, стварылі штаб і... супакоіліся. Сяброў штабу ў наяўнасьці не аказалася, бо адзін у водпуску, другі працуе дзесьці на вёсцы, а адзін чалавек, ведама, нічога ня зробіць. Яшчэ дагэтуль ня склікана нарада спэцыялістых акруговых установаў з мэтай абгаварэньня практычных мерапрыемстваў па сілосу.

„Штаб" бязьдзейнічае.

Узмацніць тэмп

Паказаныя факты сыгналізуюць вялікую небясьпеку зрыву выкананьня намечаных плянаў сілоснага будаўніцтва. Пакуль ня позна, комсамол Гомельшчыны павінен забіць трывогу, разварушыць адпаведныя ўстановы і мобілізаваць энэргію і актыўнасьць комсамольцаў на выкананьне заданьня Наркомзему па сілосаваньню. Акругкомол павінен дабіцца ва што-б там ні стала рэалізацыі поўнасьцю сваёй пастановы.

Трэба правесьці пераклічку паміж раёнамі праз „Чырвоную Зьмену".

Комсамол павінен з посьпехам выканаць абяцаньні, дадзеныя Наркомзему.

Н. Мінін.

СУПРОЦЬ ПРЫМІРЭНЦТВА

Генэральная лінія партыі намечаная XV зьездам на хуткае разгортваньне соцыялістычнага наступленьня, на індустрыялізацыю нашай краіны, на соцыялістычную перабудову распыленай і раздробленай сельскай гаспадаркі, на рашучае выцясьненьне капіталістычных элемэнтаў,—поўнасьцю апраўдана жыцьцём. На падставе гэтай генэральнай лініі партыя дабілася вялізарных посьпехаў у справе соцыялістычнага будаўніцтва.

Усе гэтыя посьпехі дасягнуты, ня гледзячы на шэраг вялізарных цяжкасьцяй, якія стаялі і яшчэ стаяць на шляху соцыялістычнага будаўніцтва і вынікаюць перш за ўсё з міжнароднага становішча нашай краіны, абвастраньня варожасьці сусьветнай буржуазіі да краіны дыктатуры пролетарыяту, праяўленьня работы па сколачваньню антысавецкага фронту, па падрыхтоўцы ваеннага паходу на СССР і спроб сарваць наш экспорт, сарваць гаспадарчае будаўніцтва ў СССР.

Далей гэтыя цяжкасьці абумоўлены абвастраньнем клясавай барацьбы ўнутры краіны, шалёным супраціўленьнем соцыялістычнаму будаўніцтву з боку капіталістычных элемэнтаў, якія выцясьняюцца і ліквідуюцца. Нарэшце, цяжкасьці пасільваюцца з прычыны тэхнічнай і культурнай адсталасьці нашай краіны, якая дасталася нам у спадчыну ад старога праклятага рэжыму і затрудняе хуткае выкананьне пастаўленай перад намі задачы—„дагнаць і перагнаць капіталістычныя краіны".

У паасобных няўстойлівых зьвеньнях нашай партыі, у паасобных адсталых праслойках рабочае клясы цяжкасьці сцарадзілі праваопортуністычныя хістаньні. Гэтыя хістаньні знашлі сваю соцыяльную апору і спажыўную глебу ў акаляючай рабочую клясу дробна-буржуазнай стыхіі. Рабочай клясе нашай краіны прыходзіцца ажыцьцяўляць сваю дыктатуру ў краіне з пераважаючым сялянскім насельніцтвам. Гэта пасільвае ўплыў дробна-буржуазнай стыхіі на асобныя зьвеньні рабочае клясы.

Іменна пагэтаму права-опортуністычныя гутаркі аб непасільнасьці ўзятых тэмпаў індустрыялізацыі, аб дэградацыі сельскай гаспадаркі былі асабліва шкодны. Іменна пагэтаму ілюзія аб мірным „урастаньні кулака ў соцыялізм" была асабліва небясьпечна. Партыя ўбачыла ў першым ухіле галоўную небясьпеку, згуртавала ўсе свае сілы на барацьбу з ёю. Перамога над правай небясьпекай была ўмовай і прадпасылкай посьпехаў нашага соцыялістычнага будаўніцтва.

Але сапраўдная перамога над правай небясьпекай магчыма толькі пры ўмове рашучай барацьбы і з прымірэнцтвам да правага ўхілу. Адметная рыса опортуністага заключаецца ў тым, што ён усяляк прыстасоўваецца, усяляк імкнецца захаваць свой сапраўдны твар, захаваць свае сапраўдныя намеры. „Калі абвяшчаецца вайна праваму ўхілу, правыя ўхілістыя звычайна перафарбоўваюцца ў прымірэнцаў і ставяць партыю ў цяжкое становішча. Каб папярэдзіць гэты манэўр правых ухілістых, неабходна паставіць пытаньне аб рашучай барацьбе з прымірэнцтвам" (Сталін).

У апошні час у сувязі з памылкамі і „левымі" перагібамі, дапушчанымі асобнымі організацыямі ў справе колектывізацыі вёскі, прыкметна значнае ажыўленьне ня толькі правых элемэнтаў, але і прымірэнцкіх адносін да іх. Гэта знаходзіць сваё выражэньне ў нежаданьні працягваць барацьбу з кулацтвам, нежаданьні працягваць барацьбу за соцыялістычную перабудову вёскі. У шэрагу месц пад прыкрыцьцём барацьбы з „левымі" перагібамі маюць месца ўсякія паблажкі кулаку. Ажываюць гутаркі аб немагчымасьці будаўніцтва колгасаў без трактароў і іншых буйных машын. Пад сьцягам „організацыйнага замацаваньня" існуючых колгасаў наглядаецца адмаўленьне ў прыёме ў колгасы сялян, раней вышаўшых адтуль, наглядаецца ўвільваньне ад далейшага распаўсюджваньня колектыўных форм сельскай гаспадаркі. Наглядаецца, што шэраг комуністых і нават нізавых організацый адносяцца прымірэнча да ўсіх гэтых скажэньняў партыйнай лініі, апраўдваюць і пакрываюць іх.

Іменна пагэтаму асабліва востра стаіць пытаньне аб барацьбе з правымі опортуністымі, якія перафарбоўваюцца ў прымірэнцаў. Бязьлітасная барацьба з прымірэнцамі садзейнічае выяўленьню сапраўднага характару іх політычна-небясьпечнай позыцыі агентаў кулацтва ў шэрагах партыі. Позыцыя правых абанкруцілася, іх „тэорыі" абвергнуты жыцьцём. Але ўсё-ж правая небясьпека застаецца галоўнай небясьпекай, бо захаваліся яшчэ карэньні, якія харчуюць гэтую небясьпеку, бо захаваліся яшчэ і перафарбаваўшыяся правыя прымірэнцы. Дзеля гэтага рашучая барацьба з прымірэнцтвам да правага ўхілу і дагэтуль застаецца ўмовай нашага далейшага прасоўваньня на шляхох соцыялістычнага будаўніцтва.

У апошні час памылкі і перагібы „левакоў" стварылі спрыяючую глебу для пасіленьня і ўмацаваньня правага ўхілу у партыі. Памылкі „левых" загібшчыкаў выкрыўлялі лінію партыі ў зьменным выглядзе і гэтым самым палягчалі справу дыскрэдытацыі партыйнага кіраўніцтва, тым самым аблягчалі барацьбу супроць партыйнага кіраўніцтва супроць ленінскага ЦК, супроць генэральнай лініі партыі. Дзеля гэтага рашучая барацьба з „левымі" памыклами стала ўмовай пасьпяховай барацьбы з правым ухілам. Барацьба з „левымі" скажэньнямі партыйнай лініі была тым больш неадкладнай і важнай задачай, што гэтыя скажэньні парушалі саюз рабочае клясы і сялянства—аснову дыктатуры пролетарыяту.

Але і барацьба з „левымі" памылкамі можа быць пасьпяховай толькі ў тэй меры, у якой будзе весьціся рашучая барацьба з прымірэнцкімі адносінамі да іх. Паміж тым, „тэорыя" непазьбежнасьці хістаньняў серадняка, непазьбежнасьці „адліваў і прыліваў" у колгасным руху азначае ня што іншае, як спробу змазаць значэньне „левых" памылак, апраўдаць іх, спробу адмаўляць той факт, што іменна анты-серадняцкія перагібы зьяўляюцца асноўным тормазам у разьвіцьці колгаснага руху. Заказваньне гэтых памылак штурхае работнікаў, допусьціўшых іх, на працяг сваёй памылковай політыкі, садзейнічае падрыву давер'я з боку асноўных мас сялянства да партыі і яе політыкі па колектывізацыі сельскай гаспадаркі. Патураньне гутаркам „левакоў" аб „адступленьні" партыі садзейнічае распаўсюджаньню няправільнай ацэнкі барацьбы партыі з скажэньнямі ў справе колектывізацыі вёскі, як быццам-бы адмаўленьню ад самой ідэі колектывізацыі.

Прымірэнцтва да „левых" перагібаў і перагібшчыкаў на справе дапамагае апошнім працягваць сваю няправільную політыку, якая вядзе да пасьлабленьня саюзу рабочае клясы з шырокімі масамі сялянства. Тым самым яно лье ваду на млын правага ўхілу, робіць цяжэйшай барацьбу з ім.

Вялізарныя посьпехі соцыялістычнага будаўніцтва сталі магчымы толькі дзякуючы рашучай барацьбе за генэральную лінію партыі, дзякуючы бязьлітаснай барацьбе з усякімі ўхіламі ад партыйнай лініі, з прымірэнцтвам да гэтых ухілаў. Далейшыя посьпехі ў такой-жа меры залежаць ад барацьбы на два франты, супроць галоўнай небясьпекі — правай—і „левых" загібаў, якія замацоўваюць правую небясьпеку. Пасьпяховасьць гэтай барацьбы залежыць ад рашучай барацьбы з прымірэнцтвам — перафарбоўваньнем правых і „левых" опортуністых.

І. МАРКОВІЧ.

Абвясьціць вайну дэзэртырам з гаспадарчага фронту

Перабежка з аднаго заводу на другі на некаторых прадпрыемствах прымае пагражаючыя памеры

Запас бяду чыніць

Вагонныя майстэрні МББ патрабавалі з Біржы Працы досыць буйную колькасьць сьлесараў для сьлясарных работ у мэханічным цэху. Прысланым сьлёсарам зрабілі пробу і ўстанавілі разрады. Прапрацаваўшы 2 тыдні ў мэханічным цэху на „точнай" рабоце, хлопцы азнаёміліся з вытворчасьцю і яе характарам, пасьля чаго былі пераведзены ў вагонны цэх.

Тут папалася такая праца, як носка дошак, разборка сьценак дзеравянных вагонаў і вельмі малая частка папала на капітальную работу (па рамонту старых вагонаў).

Мы лічым злачынным скарыстаньне патрэбных людзей не па спэцыяльнасьці і кваліфікацыі, але гаспадарнікі ставяць пытаньне аб тым, што праз 5-6 месяцаў сьлёсары будуць неабходны, а дастаць іх будзе цяжка, бо ў сучасны момант прадпрыемствы растуць шпаркім тэмпам, разам з неабходнасьцю ў рабочых кадрах. Жадаючы забясьпечыць сябе гэтымі кадрамі, яны бяруць людзей і скарыстоўваюць іх на чорнай рабоце.

Неабходна Наркампрацы ўстанавіць дакладны кантроль і сачыць за рацыянальным скарыстаньнем кваліфікаванай рабочай сілы з тым, каб розныя галавацяпы не маглі так нерацыянальна скарыстоўваць рабочую сілу.

Л. Зусьман.

Ня ваша справа

На фанэрным заводзе падлеткаў зьнімаюць з работы, з машын і ставяць на чорную працу. Калі сэкратар комсамольскай ячэйкі ўказаў на гэта загадчыку заводу Ягудкіну—той абурыўся: „Як ты сьмееш мне ўказываць у маёй рабоце, гэта не твая справа"—і пачаў лаяцца.

Дырэктар заводу Вільнэр заявіў:—„Калі будзеш указваць нам, дык можаш сам працаваць, а мы ведаем што робім, і не твая гэта справа". Такім чынам прымушаюць маўчаць аб справах заводу.

Партыйная ячэйка ў гэты момант праяўляе асаблівую нячуласьць і зусім не рэагуе на гэтыя зьявішчы.

Брыгада „Чырвонай Зьмены:
В. МАНКЕВІЧ.
І Д. ГУР'Е.

Не расставілі сілы

30-га красавіка г. г. у Аршанскай аб'яднанай профтэхшколе адбыўся датэрміновы выпуск кадраў для вытворчасьці.

Першы раз за ўсё існаваньне школы вучні-выпускнікі мінулі біржу працы і адразу папалі на працу, тады як некаторыя вучні прошлых выпускаў і зараз беспрацоўныя.

Але разьмеркаваньне вучняў на працу прашло ня зусім добра. Усіх мэталістых разьмеркавалі на працу па беларускіх заводах. Частка паехала ў Гомель на завод сельмаш частку накіравалі ў Барань, але некаторыя вучні не пажадалі там працаваць і без дазволу паехалі на працу ў РСФСР. Яшчэ „лепш" зрабілі з дрэваапрацоўшчыкамі—адразу ўсе 10 чалавек паехалі ў Кранштад, тады як на іх вялікі попыт у Беларусі.

Такім чынам ёсьць нейкая няўвязка ў разьмеркаваньні профтэхшкольцаў-выпускнікоў на працу. У далейшым трэба будзе Наркамасьветы раней увязаць з адпаведнымі органамі гэта пытаньне з тым, каб ізноў ня здарылася таго, што сёлета. Хутка павінен адбыцца яшчэ датэрміновы выпуск профшколы; вучняў трэба загадзя разьмеркаваць па прадпрыемствах.

Аршанскі.

Тэлеграмы

„Дзень моладзі" ў Аўстрыі

ЦК аўстрыйскага комсамолу прыняў рашэньне аб правядзеньні дню моладзі ў Трэйззэнталі. Аўстрыйскі комсамол напружвае ўсе свае сілы для мобілізацыі членаў комсамолу і шырокіх мас рабочай моладзі да падрыхтоўкі і правядзеньня комсамольскай сустрэчы ў Трэйзэнталі. Дзень моладзі павінен паказаць наколькі аўстрыйскі комсамол пераможае той крызіс, які ён зараз перажывае.

„Чырвоныя фізкультурнікі--салдаты рэволюцыі"

30.000 дэманстрацыя рабочых фізкультурнікаў у Бэрліне

БЭРЛІН, 31. У Бэрліне адбылася дэмонстрацыя 30.000 рабочых фізкультурнікаў, пад лёзунгам: „Чырвоныя фізкультурнікі—салдаты рэволюцыі". Рабочыя фізкультурнікі Бэрліну клянуцца поплеч з комуністычнай партыяй змагацца супроць капіталізму і соцыял-фашызму.

„Разброеньне" мілітарызму

Ня гледзячы на конфэрэнцыю па „разброеньню" і ўспакайваючыя дэкларацыі ўрадаў капіталістычных краін, мілітарыстыя працягваюць шалёна ўзбройвацца, рыхтуючыся да непазьбежных баёў.

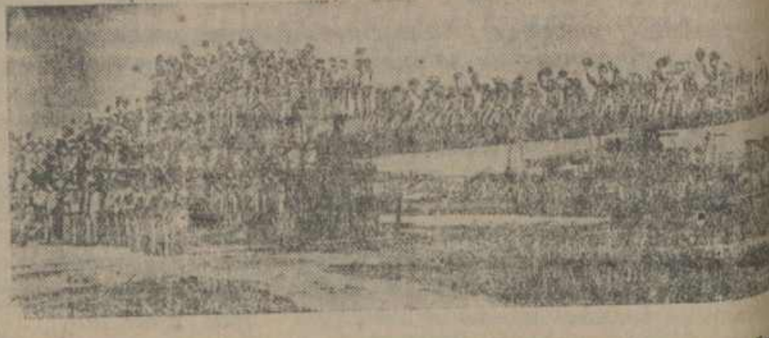

На здымку: Агляд 16 дзюймовае амэрыканскае дальнябойнае гарматы. На гірле могуць памясьціцца каля 30 чалавек.

Чан-Кай-шы паранены

ЛЁНДАН, 29. Згодна паведамленьням з Пэйпіну, у час апошніх боек нанкінскіх войск з арміямі Фын-Юй-сяна і Ен-Сі-шана ў раёне Лунхайскай чыгункі паранен Чан-Кай-шы. Асколак артылерыйскага знараду разьбіў плячо і руку Чан-Кай-шы.

Шматтысячныя дэманстрацыі Рурскага пролетарыяту

БЭРЛІН, 31, У гарадох Рурскай вобласьці адбылася дэмонстрацыя дзесяткаў тысяч рурскіх рабочых пад лёзунгам барацьбы за зьніжэньне зарплаты і падтрыманьне рашэньньў Эссэнскай конфэрэнцыі рэволюцыйнай профопозыцыі.

Падрыхтоўка генэральнага паходу на зарплату пролетараў Нямеччыны

БЭРЛІН, 31. Наступленьне на зарплату рабочых Рурскай вобласьці зьяўляецца пачаткам генэральнага паходу на зарпладу па ўсёй Нямеччыне. У цэлым шэрагу выпадкаў рабочым удаецца пад кіраўніцтвам рэволюцыйнай опозыцыі адбіць атаку прадпрымальнікаў на зарплату пры дапамозе забастовак.

Паніка ў Шанхаі і Нанкіне

Шэйпін 30.—Згодна паведамленьняў з Шанхаю і Нанкіну, гэтыя гарады ахоплены панікай, якая выклікаецца з аднаго боку катастрофічным падзеньнем срэбра, а з другога — посьпехам комуністычных частак і паражэньнем нанкінскіх войск на поўдні. Многія замежныя і кітайскія прадпрыемствы ў Шанхаі абанкроціліся. Ва Ухане сабралася каля 300 тысяч бежанцаў з унутранай часткі Кітаю. Распаўсюджваюцца чуткі, што нанкінскі ўрад, каб выратаваць становішча, рашыў прымусіць Чан-Кай-Шы падаць у адстаўку і замяніць яго, на пасту галавы ураду, сынам Сун-Ят-Сэна—Сунфо (правы гомінданавец, зараз займае пост міністра шляхоў зносін).

„Рычы Кітай" у Вене

Вена 28.—У венскім тэатры адбылося ўжо 25 пастановак „Рычы Кітай". Суботнія і сьвяточныя дні, калі ў тэатры сярод глядачоў бывае асабліва многа рабочых у залі звычайна адбываюцца бурныя дэмонстрацыі, якія заканчываюцца сьпяваньнем „Інтэрнацыяналу". Публікі раздаюцца выкрыкі, вітаюць СССР, індыйскую і кітайскую рэволюцыю. Паліцыя звычайна не адважваецца ўмешвацца ў гэтыя дэмонстрацыі.

ПРОЦЭС 25 КОМУНІСТЫХ

Вена, 28.—У Осіеку (Юго-Славія) пачаўся процэс 25 комуністых. Падрабязнасьці процэсу пакуль не паведамляюцца.

Фізкультурная хроніка

У сувязі з наступленьнем летняга спортыўнага сэзону футбольная сэкцыя пры Акр. СФК зрабіла разьбіўку футбольных каманд на разрады. Па першаму разраду іграюць наступныя каманды:

Дынамо 1-ая—Мэталістыя 1-ая, Будаўнікі 1-ая — Тэхнікум ФК, Аўтобраньдыв. АБВШ, 7-ая дывізія.

Па другому разраду іграюць наступныя каманды:

Дрэваапрацоўшчыкі, Гарбары, Будаўнікі 2-ая, МББ чыг., Друкары, 2-ая дывізія, Дынамо 2-ая, Мэталістыя 2-ая.

Паведамленьне

ФРК ЛКСМБ. 2-га чэрвеня, 7-й гадзіне ўвечары, у памяшканьні РК склікаецца колектыў правадыроў атрадаў Фрунзэнскага раёну па пытаньню лягераў.

Адказны рэдактар Рэдколегія

Згублены

Комс. біл. за № 53505, на імя Гончарэнкаў Ул. Я., выд. Менскім АК ЛКСМБ.

Комс. білет за № 71181, выд. Акр. ЛКСМБ і сяброўская кніжка № 146927, выд. ЦП Саюзу Друкароў на імя Мельцэр Х. С.

Менск, друкарня БДВ імя тав. Сталіна

Галоўлітбел № 599